

Uitvaart Openingsgebed

Hieronder volgt een serie openingsgebeden die door de voorganger worden gebeden. Zoek gerust een passend gebed uit.

Algemeen

1. God, verslagen en vol van verdriet richten wij ons tot U. Wees hier aanwezig nu wij zoeken naar warmte voor onze kou, schouders om op te leunen, een hand die ons streelt. Wij zoeken naar U die zo ver weg lijkt. Wil ons bij de hand nemen; neem N. bij de hand want wij moeten hem / haar loslaten. Dat vragen wij U omwille van Jezus, Hij die ons nabij is, uw Zoon en onze Heer.
2. Wij moeten afscheid nemen van N. die ons lief is. Wij bidden tot U, Gij die eeuwig zijt en trouw: bewaar in ons het beeld van deze mens, roep in ons het goede op dat N. voor ons betekende en ontsluit in ons de dankbaarheid om wie hij / zij was. Nu wij hem / haar aan U toevertrouwen bidden wij dat zijn / haar diepste verlangens tot voltooiing mogen komen en dat hij / zij vrede vindt bij U. Door Christus, onze Heer.
3. Goede en betrouwbare God, uit wie ons bestaan voortkomt en tot wie allen terugkeren, uw liefde omspant verleden en toekomst, U draagt ieder mens aan uw hart. Daarom vertrouwen wij U toe: het leven en de dood van deze mens. Moge zijn / haar geestkracht in ons doorwerken en moge zijn / haar naam met eerbied genoemd worden, N. die naam, voorgoed opgetekend in het boek des levens en geschreven in de palm van uw hand. Door Christus, onze Heer.
4. God, Gij die de eeuwige zijt, Gij zijt van alle tijden, maar wij mensen, wij gaan voorbij. Broos en breekbaar zijn wij en als ons aardse leven is beëindigd rest ons nog enkel toekomst bij U. Daarom bidden wij tot U omwille van N. die zijn / haar leven heeft voltooid. Bewaar de liefde en de trouw die we van hem / haar kennen, bewaar zijn / haar goede naam in uw hart. Wees licht en vrede voor hem / haar en haal hem / haar uit onze tijd naar de toekomst die van U is. Door Christus, onze Heer.
5. God, onze Vader, onze Trooster, ons enig Behoud, wij wijden aan U toe onze dierbare N. Wij geven hem / haar over aan U die een God van levenden bent. U kent de wegen van ieder menskind, U alleen kent zijn gangen, zijn daden en gedachten. In uw barmhartige armen leggen wij hem / haar. Dit leven is voltooid onder uw adem en wij herinneren U aan uw woord van trouw. Luister naar ons en wees onze troost. Dat vragen wij U door Jezus, uw Zoon en onze Heer.
6. God van mensen onderweg. Dagen van vriendschap en verbondenheid, we mogen er dankbaar op terugzien, nu wij één van ons voorgoed aan uw menslievendheid toevertrouwen. Laat die verbondenheid voortduren: dat N. voortleeft in onze dankbare herinnering en dat wij, door U bezield, onze weg vervolgen tot waar hij / zij in vrede zal zijn voltooid. Houd ons, die nog onderweg zijn, in zijn spoor gaande tot waar Gij alles in allen zult zijn.
7. Gij, die mensen bestemt tot elkaar geluk en vrede, wij danken U voor N, die in vriendschap en goede trouw – al die jaren door – zijn / haar leven met ons deelde. Moge zijn / haar vrede en alle goeds dat ooit van hem / haar is uitgegaan, vruchtbaar onder ons voortleven. En zegen hem / haar met het warme licht van uw menslievendheid. Gij, die zijn / haar toekomst wilde zijn, onze vrede, voorgoed.
8. Gij, die mensen tot gemeenschap roept en toevertrouwt aan elkaars genade, wij danken U voor N, die zijn / haar leven heeft geleefd in toewijding en inzet voor mensen en in verbondenheid met ons en met velen. Houd de dankbare herinnering

aan hem / haar onder ons levend, bidden wij U. En laat hem / haar wonen in uw huis, waar ruimte is voor velen, door U gekend, getooid met licht en in vrede voltooid.

9. God, Bron van alle leven. Trooster als wij verdriet hebben. Uit de diepten roepen wij tot U: wees bij ons God, want ons geloof lijkt niets waard, door de dood die niet te begrijpen is. Wees bij ons en geef ons de kracht om iets van dankbaarheid te ervaren om wat het leven van N. voor ons betekend heeft. Wees bij ons in licht en donker, in leven en dood, vandaag en altijd.
10. In uw handen, goddelijke liefde, bevelen wij N. aan. Wij vertrouwen aan U toe: zijn / haar leven, angsten en zorgen, zijn / haar wanhoop en wankel geloof, zijn / haar hoop op uw ontferming en genade. Biddend voor onszelf spreken wij uit: wij willen niet gaan zonder uw kracht, bemoediging en troost. Strek uw handen over ons uit en zeggen ons omwille van Jezus, die eens en voor altijd de dood overwon.

Na een lang ziekbed.

11. Barmhartige God, Gij die de Oorsprong zijt van al wat leeft, Gij hebt ons niet bestemd voor lijden en dood. Het is niet Úw wil dat pijn en verdriet heer en meester zijn over ons bestaan. Wij weten niet of lijden louterend werkt, maar wij hebben wel respect voor alles wat N. heeft moeten dragen. Daarom bidden wij U: Neem hem / haar nu op bij U, in dat land van pure vrede en licht. Geef hem / haar uw toekomst voorbij het gevecht met de dood.
12. Gij weet, goede God, hoeveel verdriet en zorgen zijn / haar leven gekenmerkt hebben. En was hij / zij door vele en herhaalde slagen zijn / haar blijdschap kwijtgeraakt, hij / zij bleef vertrouwen in uw woord en dat hij / zij daarom in eeuwigheid zal leven. In dat vertrouwen willen wij in dit uur met ons hart bij hem / haar zijn, nu hij / zij mag rusten in de palm van uw hand.
13. Licht van ons leven, een weg van lijden en pijn is opgehouden. Wij zullen N. heel erg missen. Dankbaar zijn wij voor wat hij / zij voor ons betekende. Moge zijn / haar pijn plaats maken voor heilzame vrede en lijden voor weldadige rust. Leer ons leven met deze lege plek en geef toekomst aan al uw mensen.
14. Goede God, Gij die tot ons sprak door Jezus Christus: 'Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt gaat': schenk rust en verlichting aan N, die gestorven is. Mogen wij steeds weer tot U komen, als onze schouders de lasten niet meer kunnen dragen. Schenk N. vrede bij U en help ons de pijn van het afscheid te doorstaan.
15. Opdat wij niet verstrikt raken in onoplosbare vragen: bidden wij om een woord van bemoediging. Opdat wij niet verdwalen op wegen zonder uitzicht: bidden wij om vertrouwen in de toekomst. Opdat de twijfel ons niet zal overweldigen: bidden wij om licht op ieders levensweg. De dood heeft niet het laatste woord, moge dit mensenleven, moge N. bewaard blijven voor altijd.

Bij een plotselinge en onbegrijpelijke dood

16. Wij weten niet, God, wat wij vandaag tegen U moeten zeggen. We zijn met stomheid geslagen. Onze woorden liggen bestorven op onze lippen. Het is zo onbegrijpelijk wat er gebeurd is. Toch willen we proberen, door alle verdriet en tranen heen, tot U te bidden want U kent ons met naam en toenaam. U heeft onze namen geschreven in de palm van uw hand. Spreek ons woorden toe die ons bemoedigend en troostend in de oren klinken. En spreid uw armen wijd geopend uit naar N, om bij U rust te vinden.

17. God, in verslagenheid komen wij hier samen. Hoe onwerkelijk is het nog dat wij N. moeten loslaten. Hoe onwerkelijk is het nog dat wij N. niet meer kunnen zien, niet meer kunnen aanraken en dat zijn / haar lach ons niet meer raakt. God, tot U roepen wij, tot U proberen we te bidden. Neem N. op in uw armen en koester hem / haar in onze plaats. Neem hem / haar op in uw vrede en help ons om te geloven dat U ons nooit laat vallen. Door Christus, onze Heer.
18. Wij kunnen het nog niet bevatten, God, dat N. er niet meer is, dat wij afscheid moeten nemen, een afscheid dat zo moeilijk te aanvaarden is. Toch willen wij U danken, God, voor de tijd die wij met N. beleefden, danken voor wij hij / zij was. Herinner U zijn / haar naam opdat zij leven mag bij U en ook bij ons, voorbij de tijd. Help ons elkaar te steunen. Wij proberen te geloven dat niet de dood het laatste woord heeft. Dat laatste woord bent U, altijd.
19. Het is toch niet overdreven, Heer. U die gehuild hebt toen uw vriend gestorven was, het is toch niet overdreven dat wij rouwen om N, dat wij niet kunnen begrijpen dat juist hij / zij uit ons midden weg is, dat wij niet goed weten waar hij / zij nu is? Luister naar onze vertwijfeling, zie ons aan, sla acht op ons roepen om hulp. Als wij elkaar troosten, wees dan troost in ons midden. Als wij de nacht ingaan, wees dan voor ons licht in het duister. Als wij alleen verder moeten, wees dan een tochtgenoot. U die liefde, licht en leven bent.
20. Wij zijn verwonderd om het leven, God, om lente en herfst, het komen en gaan. Kwetsbaar en broos is ons bestaan, maar oneindig zijn onze verlangens en onze hoop. Wij worden stil vanwege het leven en wij worden stil vanwege N. die breekbaar was en oneindig tegelijk. Zou hij / zij nog voortbestaan nu zijn aardse leven zo plotseling is afgebroken? Zou hij / zij nog verder leven, méér dan in onze herinnering en in ons hart? Hebben zijn / haar liefde en inzet, zijn / haar zwoegen en hopen nog toekomst bij U? Laat dat zo zijn, eeuwige God, en bewaar hem / haar veilig in uw hand. Behoed wat kwetsbaar was, bewaar wat oneindig leek: ontferm U over N. en over ons.

Bij een zelfgekozen dood

21. Wees ons genadig, God, wees ons nabij. Wij zijn hier op deze plaats samen om afscheid te nemen van N, die zo ongenadig van ons werd weggenomen. Wil dicht bij ons zijn die verdriet hebben, die zich onmachtig voelen en die zoveel niet kunnen begrijpen. Wij geven U dit afgebroken leven terug en leggen het in uw handen. Ontvang N. en schenk hem / haar de rust die hij / zij niet kon vinden en die wij hem / haar niet konden geven. Wees voor ons allen een barmhartige en liefdevolle God opdat wij kunnen leven met de dood.
22. Gij, verborgen bron van het bestaan, Gij kent onze bestemming en trekt met ons mee waarheen wij ook mogen gaan. Gij kent de verborgen diepten van N. die ons dierbaar is en wiens / wier dood ons verrast en sprakeloos maakt. Wij geloven vast dat Gij zijn / haar ziel begrijpt en dat U het kostbaarste van deze mens niet verloren zult laten gaan. Schenk hem / haar geborgenheid bij U. Zo bidden wij tot U, onze God en Vader.
23. Liefdevolle God, vertwijfeld en ontdaan komen wij bijeen rond het leven en de dood van N. De beslissing die hij / zij nam willen wij respecteren, maar het aanvaarden valt ons zo zwaar. Wij vragen U: wil ons daartoe de geestkracht geven van Jezus. Gij hebt uw beschermende hand geslagen om N. Zijn / haar angsten en zorgen zijn voorbij. Dat willen wij in alle oprechtheid geloven. Sterk ons, zo vragen wij U, dat wij

elkaar bijstaan. Voor uw aangezicht spreken wij het vertrouwen uit dat wij N. weerzien bij U.

24. U die alles weet, Barmhartige, Goedertierene, bekommer U om ons. U voor wie elk mensenkind een beminde is, een oogappel, bekommer U om N. Hij / zij heeft het leven vaarwel gezegd: hij / zij koos voor het leven dat geen sterveling kent. Draag hem / haar op handen, wees hem / haar genadig. Doorschijn het onbegrip en het onbegrepen; wees licht in de duisternis. Wees onze God, bij leven en bij dood.
25. God van het leven, God van de dood, met pijn en verbijstering zoeken wij naar woorden, naar troost en naar steun. Met dit afgebroken leven weten wij ons geen raad. Verdrietig en machteloos leggen wij het in uw handen en geven het over aan uw liefde. Kom ons te hulp en geef ons aan elkaar terug, opdat wij verder mogen gaan waar N. ons verliet. Moge het zo zijn.

Bij de dood van een jongere.

26. God, wat kunnen wij tot U zeggen: onthutst zijn wij, verdoofd en verward, want N. leeft niet meer. Zijn / haar dood kunnen wij niet begrijpen; naar onze maat stierf hij / zij veel te vroeg. Was zijn / haar leven in uw ogen al voltooid ? Of was U ook machteloos bij dit lot ? Zie om naar ons verdriet en onze boosheid; wees ons tot sterkte en steun en ontferm U over N; bewaar hem / haar voor eeuwig bij U.
27. God, die voor ons een Vader en een Moeder bent, zie ons hier staan, met een hart vol verdriet rondom N, die veel te vroeg van ons werd weggenomen. Hoe bent U er voor hem / haar, God? Hoe kunt U er zijn voor ons in ons bittere verdriet? Wij bidden tot U: help ons om onze weg te gaan door wanhoop en machteloosheid heen. Wees met uw liefde aanwezig en richt ons op. We vragen het door uw Zoon Jezus Christus, onze Heer.
28. Gij die ooit met mensen op weg bent gegaan en toekomstdromen in hun harten neerlegt, wees toekomst en vrede voor N, nu onze handen los moeten laten wat Gij ooit aan onze liefde hebt toevertrouwd. Laat N. geborgenheid gevonden hebben in de nieuwe hemel en aarde van uw beloften. En houd uw toekomstdromen ook ik onze harten levend opdat wij, in vriendschap met elkaar verbonden, zichtbaar maken tot welke vrede Gij ons voltooien wilt.
29. Gij die onze harten kent. Gij weet wat ons beweegt, nu onze handen los moeten laten wat Gij ooit aan onze liefde hebt toevertrouwd. Maar als Gij zelf liefde zijt die tot onze vreugde leven in ons midden liet beginnen, wil dat leven dan ook voltooien daar waarnaar wij nog onderweg zijn. Laat N. wonen in uw land van vrede en laat zijn naam blijvend wonen in de harten van mensen die ooit in vriendschap met hem / haar verbonden waren, tot waar Gij alles in allen zult zijn, ons aller toekomst en voltooiing.
30. Als een voorjaar was hij / zij in ons midden, als een vroege zomer, en nu is het stil om hem / haar heen. Onze vragen, God van mensen, kunnen U niet vreemd zijn, want Gij weet dat N. ons lief en dierbaar was en dat ook blijven zal. Eens vernemen wij uw antwoord misschien op al onze mensenvragen. Maar zegen nu al onze herinnering aan N. Houd zijn / haar naam levend in ons midden en laat haar wonen in uw vrede die alle begrip te boven gaat en duren zal tot in de eeuwen der eeuwen.

Bij de dood van een kind.

31. Licht van ons leven, het is donker om ons heen, want ons kindje is dood. Onze harten zijn verscheurd, onze handen leeg. Is er nog troost, wordt de pijn ooit minder? Waarom, God, waarom N.? Wij willen het verdriet uitschreeuwen, maar tegen wie? Help ons, wil er voor ons zijn, vandaag en altijd.

- 32.** Een kind, nog maar net uit de hemel, is geboren om te leven. Het levenseinde moet verre zijn van dit prille leven. Toch is de dood gekomen en wij hier, bedroefd bijeen, vragen U, God: laat de kinderen tot U komen. Moge dit ontluikende leven volgroeien in uw koesterende nabijheid. Draag N. in uw armen nu wij het niet meer kunnen, draag hem / haar, dicht tegen U aan, genadige God.
- 33.** God, een kind, geschonken door U en aan ons toevertrouwd, keert naar U terug. Met lege handen staan wij voor U; wij blijven achter met vragen en diepe pijn. Wij smeken U, God: draag ons verder in het leven zoals U ook N. draagt. Laat ons uw nabijheid voelen nu wij teneer zitten in verdriet. Wees met ons, iedere dag opnieuw.
- 34.** Gij die leven doet ontstaan en ogen opent voor het licht, ogen die om onze liefde vragen maar die ook liefde schenken. Wees ons nabij dit uur, nu de ogen van N. gesloten zijn en zijn stem niet meer wordt gehoord in ons midden. Zegen onze herinnering aan dit lieve leven: dat zijn / haar stem in ons leven blijft naklinken en zijn / haar vrede met ons mee blijft gaan. En laat N. wonen in het licht van uw nieuwe hemel en aarde waarnaar wij nog onderweg zijn. Zegen hem / haar met de volheid van uw vrede.
- 35.** Beginnend leven in ons midden, ogen die verwonderd naar ons opzien, maar die nu gesloten zijn. N, een kind om van te houden, niet meer dan een herinnering? Of zult Gij, die kinderen laat geboren worden, ook in het land van morgen hun herder zijn? Laat N. dan verwonderd stralen in uw licht dat door geen duisternis wordt overwonnen. En laat hem / haar altijd wonen in ons hart, dat zich eens om hem / haar verheugde en nu vurig hoopt dat, om zijn / haar lieve onschuld, hij / zij bij U in vrede en geborgen is.